

Pamflet pentru abundența florilor

Lorena Craia

Ce flori esențiale mi-ai adus,
Iubitul meu, pe soclu roz-bombon.
Aproape că le-aș pune papion.
Cred că iubirea noastră-i dar de Sus!

Ți-aș da să guști puțin dintr-o cianură,
Adusă de departe, de prin Vest,
Acum că primăvara-i în protest
Cu toporașii morți de la căldură.

Cum e la tine-acolo, este cald?
Eu, ca în orice zi, pe inorog,
Alerg să te zăresc zâmbind! Mă rog...
Aș vrea să spun ceva și de smarald,

Și de petunii. Stai, alea nu-s toamna?
Cine mai știe?! Flori sunt peste tot!
Și nu mai pot cu-atâția fluturi! Pot
Să fiu o zână și să fac pe doamna!

Ah, „doamna”, da! E rima fericită
Cu „toamna”, care-i nearticulat
Și obosind îți spun, am terminat
De curățat o sită găurită.

E toamnă iar, pardon, e primăvară!
Și fluturi, ah! Câți fluturi mă cuprind
Pe gât, pe ochi! Ai să mă vezi murind,
Căci primăvara asta mă omoară!

1 martie 2017, Constanța